

Reuven, Gad and half of Menasheh

1. Divrei haYamim I 5:18

בְּנֵי־רְאוּבֵן וְגָדִי וַחֲצִי שְׁבֹט־מְנַשֶּׁה מִן־בְּנֵי־חֵיל אֲנָשִׁים נִשְׂאִי מִגֹּן וְחֶרֶב וְדֶרֶךְ כִּי קָשָׁת וּלְמוֹדֵי מִלְחָמָה אַרְבָּעִים וָאַרְבָּעָה אֶלֶף וּשְׁבַע־מֵאוֹת וְשָׁשִׁים יֵצְאִי צָבָא:

2. Midrash, Shir haShirim Rabbah 4:4

רבי יהודה בשם חזקיה אמר כל מקום שנאמר כעשר כעשרים כשלשים כארבעים אמר או חסר או יתר, תמן איתמר (יהושע ד') כארבעים אלף חלוצי צבא, והכא איתמר (דה"א ה') ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים.

Rabbi Yehudah cited Chizkiyah: Whenever the text says, "Like twenty," "Like thirty," "Like forty," it is approximate. Yehoshua 4:13 says "Like forty thousand warriors," and Divrei haYamim I 5:17 says, "44,760".

3. Malbim to Yehoshua 1:14

"לפני אחיכם" ר"ל שתהיה המלחמה טבעית, לכן באר שיעברו גבורי החיל, משא"כ אם היה ההעברה "לפני ד'" במלחמה נסיית, היה צריך שיעבור העם כולו, לא דוקא גבורי חיל.

"[You shall pass] before your brothers", meaning that the war will be natural. Therefore it explained that the warriors would cross, as opposed to if they were passing "before Gd", in a miraculous war. In that case, it would be appropriate for the entire nation to pass, and not specifically the warriors.

22:13-20 A diplomatic mission

4. Bamidbar 31:6

וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה אֶלֶף לַמָּטָה לְצָבָא אֹתָם וְאֶת־פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן לְצָבָא וְכָלִי הַקָּדָשׁ וְהַתְּרוּעָה בְּיָדָם:

5. Malbim to 22:13-14

שלחו את פנחס להוכיחם על דבר ד', ועשרה נשאים להתוכח עמם במה שנוגע לישראל:

They sent Pinchas to rebuke them regarding Gd, and the ten leaders to debate them on Israel's matters.

6. Bamidbar 25:1-9

(א) וַיָּשָׁב יִשְׂרָאֵל בְּשָׁטִים וַיְחַל הָעָם לַזְנוּת אֶל־בָּנוֹת מוֹאָב: (ב) וַתִּקְרָאנָה לָעָם לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכֵל הָעָם וַיִּשְׁתַּמְחוּ לְאֱלֹהֵיהֶן: (ג) וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל לִבְעַל פְּעֹר וַיַּחֲרֹאֲף ד' בְּיִשְׂרָאֵל:....

7. Rashi to 22:19

אם טמאה ארץ אחזתכם - שלא בחר הקב"ה להשרות בה שכינתו:

If your lot is impure – that Gd has not chosen to manifest His Shechinah there.

8. Metzudat David to 22:19

אם בעיניכם טמאה ארץ אחזתכם לפי שאין המשכן שם ובעבור זה תחשבו לומר שאין השגחת המקום עליכם רק ע"י אמצעות השר השורר ואילו תעשו המזבח לעולה וזבח:

If your lot is impure in your eyes because the Mishkan is not there, and therefore you think that Gd is only watching you via an authorized agent, and you wish to build an altar for the agent, for offerings.

9. Rabbi Avraham Bornstein, Avnei Nezer Yoreh Deah 454:33

ישיבת א"י וירושלים יש בה ג' ענינים. א' מ"ע דישיבת ארץ, ובזה אין חילוק בין א"י וירושלים... הב' מצות התלויות בארץ, ובזה יש יתרון לירושלים על שאר א"י בזמן המקדש שיש בה מצות יתרות אכילת קדשים ומע"ש ולהתפלל בביהמ"ק שער השמים... הג' מסתברא לדור במקום מקודש וקדוש לשכינה. וזה אף קודם כיבוש ישראל... אך זה בגליל ויהודה. אבל עבר הירדן [אף] דכתיב [יהושע כ"ב י"ט] "ואם טמאה ארץ אחזתכם"... לפי האמת אינה בממשלת שר השורר חוצה ואינם דומין לישראל שבח"ל, דכיון שכבשו ישראל ונתקדשה בקדושת א"י שוב אינה תחת ממשלת השר. ומ"מ קודם כיבוש ודאי היתה תחת ממשלת השר, ובזה"ל למ"ד לא קידשה לעת"ל מדאורייתא חזרה לממשלת השר...

Living in Israel vs. Jerusalem involves three matters: (1) The mitzvah of living in the land, for which there is no difference between Israel and Jerusalem... (2) The land-dependent mitzvot, for which Jerusalem has a level above the rest of the land when there is a Beit haMikdash, for it has the extra mitzvot of eating sanctified items and *maaser sheni*, and praying in the Beit haMikdash, the gate of heaven... (3) Logically, it is better to live in a sacred place, holy

to the Shechinah. This was true even before the conquest of Israel... But this is only in Galil and Yehudah. For the other side of the Yarden, even though Yehoshua 22:19 says, "And if your lot is impure"... in truth, it is not under the authority of an authorized agent outside [Israel], and it is not like a Jew living outside Israel, for once Israel conquered it, it was consecrated with the sanctity of Israel, and it is no longer under the authority of an agent. However, before conquest it certainly was under the authority of an agent, and in our day, within the view that its biblically authorized sanctity was not eternal, it returned to the authority of an agent.

22:21-29 The explanation

10. Talmud Yerushalmi, Berachot 9:1

מה ההן דכתיב "קל אלקים ד' קל אלקים ד' הוא יודע"? אמר להן: "הם יודעים" אין כתיב כאן אלא "הוא יודע" כתיב. אמרו לו תלמידיו: רבי! לאלו דחית בקנה, לנו מה אתה משיב? אמר להן: שלשתן שם אחד, כאינש דאמר בסיליוס קיסר אגוסטוס.

What is "*Kel Elokim HaShem, Kel Elokim HaShem, He will know*"? He replied: It does not say "They will know" but "He will know." His students said to him: Our master! You pushed these away with a reed; what will you respond to us? He said to them: All three are one Name, like one who says, "Vasilius (?) Caesar Augustus".

11. Talmud Yerushalmi, Shekalim 3:2

רבי שמואל בר נחמן בשם רבי יונתן: בתורה ובנביאים ובכתובים מצאנו שאדם צריך לצאת ידי הבריות כדרך שהוא צריך לצאת ידי המקום. בתורה מנין דכתיב [במדבר לב כב] "והייתם נקיים מד' ומישראל", בנביאים מנין דכתיב [יהושע כב כב] "קל אלקים ד' וגו' וישראל הוא ידע", בכתובים מנין דכתיב [משלי ג ד] "ומצא חן ושכל טוב בעיני אלקים ואדם".

Rabbi Shemuel bar Nachman cited Rabbi Yonatan: We find in Torah, Prophets and Writings that one must satisfy others as one must satisfy Gd. Bamidbar 32:22 says, "And you shall be innocent from Gd and from Israel." Yehoshua 22:22 says, "*Kel Elokim HaShem... and Israel will know.*" Mishlei 3:4 says, "And find favour and [a reputation for] good insight in the eyes of Gd and Man."

22:30-34 Peace

12. Metzudat David to 22:31

בתת בלבבנו להזהר מבוא בדמים ולדבר תחלה פא"פ כי רואים אנו אשר לא מעלתם המעל הזה אשר חשבנו ואדרבה אז בבנין המזבח הצלתם את בני ישראל מיד מכת ד' כי מעתה לא יחטאו להשבית את בניכם מליראה את ד' ולא יענשו משא"כ אם השביתו כי אז לא היו נצולים מעונש:

["Gd is in our midst"] when we set our hearts to cautiously avoid bloodshed, and to speak first, face to face. For now we see that you have not committed this treason we had suspected. Just the opposite, by building the altar you have saved Israel from Divine punishment, for now they will not sin by keeping your children from reverence for Gd, and they will not be punished. Had they kept [their children] from this, then they would not have been saved from punishment.

13. Malbim to 22:33

הכתוב מודיע כי סבת התעוררם לצאת עליהם לצבא לא היה מפני איזה איבה קנאה ומשטמה שהיה בלב שבטי י-ה איש על אחיו, רק מפני רוב אהבתם אליהם שרצו להשיבם מעון. ולכן שמחו על הדבר ויברכו אלקים, מה שלא היה כן אם היה בואם עליהם מפני משטמה לא היו שמחים בשלא מצאו עתה סיבה להלחם עמהם.

The verse informs that their reason for arousing themselves to go to war was not out of enmity, jealousy or hatred in the hearts of some of Gd's tribes against their brothers, but only out of love for them, wanting to keep them from sin. Thus they rejoiced at this and blessed Gd, which would not have been the case had they come upon them in hatred – then they would not have been happy at failing to find a reason to battle them.

14. Talmud, Zevachim 101b

א"ר א"ר חנינא לא נתכהן פינחס עד שהרגו לזמרי דכתיב "והיתה לו ולזרעו אחרי ברית כהונת עולם". רב אשי אמר עד ששם שלום בין השבטים שנאמר "וישמע פינחס הכהן..." ואידך נמי והכתיב "והיתה לו ולזרעו אחרי" כי כתיב ההוא בברכה הוא דכתיב. ואידך נמי הא כתיב "וישמע פינחס הכהן"? ההוא ליחס זרעו אחריו.

Rabbi Elazar cited Rabbi Chanina: Pinchas did not become a kohen until he killed Zimri, as Bamidbar 25:13 says, "And it shall be for him, and his children after him, a covenant of eternal kehunah." Rav Ashi said: Until he made peace between the tribes, as Yehoshua 22:30 says, "And Pinchas the Kohen heard..." What will the second view say re: Bamidbar 25:13? That was for the blessing. What will the first view say re: Yehoshua 22:30? This was for his children to have the kehunah after him.